

OP DE MAT(H)

Sprookjeseditie

SO-Kampweek oktober 2007

Er was eens

Zoals inmiddels bekend zal zijn houdt de redactie van "Op de Mat(h)" zich, zoals iedere kwaliteitskrant, verre van verzinsels en bedenksels. We beroepen ons er op de waarheid, en niets dan de waarheid te brengen. Voor deze editie echter hebben we ons uitgangspunt enigszins moeten bijstellen. Het begon al met verschillende e-mails die onze in-box vulden: "Wie is de mooiste van het land?", "Knibbel Knabbel Knuisje wie eet daar van mijn huisje?".

Soms ook was gelukkig het antwoord op het raadsel toegevoegd ("Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet!").

Al snel begrepen we dat er iets bijzonders op stapel stond. Na één van onze razende reporters "undercover" er op uit gestuurd te hebben op de Larikslaan werd het ons al snel duidelijk dat ons in het kader van de kampweek een bijzondere editie van "Op de Mat(h)" te wachten stond. Hierna zagen we steeds meer tekenen dat de komende kampweek fantastisch en sprookjesachtig zou worden: een klein meisje in het rood hielp de catering, tussen de kinderschoenen stonden plots reuzenlaarzen en in plaats van de schoolbel klonk gemekker.

Voor u ligt nu dus de "Op de Mat(h)" - de sprookjesweek editie, waarin we elke dag verslag zullen doen van de bijzondere wereld waarin de kinderen (en het team) zijn beland: vol bijzondere verhalen, wonderbaarlijk, soms misschien een beetje eng, maar altijd waarachtig. Echt, we vertellen geen sprookjes!

Veel plezier bij het lezen van al onze belevenissen en leef lang en gelukkig!

De redactie

OP HETERDAAD !

Van onze misdaad-redacteur

Het had weinig gescheeld of deze editie van "Op de Mat(h)" was niet uitgedeeld. In de nacht van donderdag op vrijdag hoorde één van de leerlingen een luid gestommel komen uit het deel van het kamphuis waar de eerste exemplaren van deze editie al klaar lagen. Het gestommel ging gepaard met hongerige knorgeluiden en een gefluisterd "Papier hier, papier hier". Ondertussen waren al meer mensen gewekt door het kabaal.

Gezamenlijk slopen zij naar de ruimte waar het geluid vandaan kwam en verrasten daar Holle Bolle Gijs, die zich tegoed deed aan de laatste exemplaren van onze kampkrant (zie bijgaande foto).

Na een telefoontje met de Efteling werd de onverlaat opgehaald, de redactie van deze krant met de handen in het haar achterlatend. Immers, de gehele voorraad van de krant was in de maag van deze schrokop beland. Teleurgesteld en met het idee nu niemand meer op tijd deze editie van "Op de Mat(h)" te kunnen overhandigen gingen wij naar bed.

Wonderwel lag er de volgende dag, keurig nageteld, op stapels, klaar om uitgereikt te worden deze volledige krant die u nu in uw handen hebt. Wij van de redactie staan voor een raadsel wie hier uiteindelijk voor verantwoordelijk is.

Misschien, wij kunnen er slechts naar gissen, misschien toch de kabouterijtjes ?

Diñsdag

Vanochtend was het zover: bepakt en bezakt kwamen we allemaal naar school, klaar voor de grote reis. Hoewel we dit jaar met een groep minder op stap gingen (er was ook maar één bus) leek er niet minder bagage te zijn dan andere jaren. En al die hutkoffers waren echt niet van de leerlingen, maar vaak juist van (vooral) de juffen. Wat die allemaal niet meesjouwen voor vier daagjes !?!?!?

De buschauffeur zat waarschijnlijk voor het eerst op dit soort bus, want hoewel hij kon rijden als de beste zoals later bleek, wist hij in het geheel niet waar hij nu alle bagage moest laten. Na wat speurwerk van wat vaders bleek er gelukkig ruimte genoeg en konden we inladen. Vooral dankzij een heleboel kranige papa's was dat zo ge-

piept. En toen konden we al snel richting Loon op Zand. Binnen werden we nog uitgezwaaid door de Kermits en buiten kwamen de zakdoeken tevoorschijn gehaald: het afscheid nemen kon beginnen. We hebben nog een hele tijd gezwaaid naar alle papa's en mama's die met de bus mee renden. Maar eenmaal op de rijksweg waren ook de meest fanatieke uitzwaaiers afgehaakt.

Gelukkig waren er geen files of andere vormen van oponthoud, dus na een klein uurtje kwamen we in volle zonneschijn aan bij het kamphuis "Het Land van Kleef".

Omdat we van vorig jaar wisten wat voor een mooi speelveld en speeltuin er waren liepen we vanuit de bus direct door en kon de lol beginnen.

Op maandagmiddag werd de kampweek al ingeleid met een bezoek van Roodkapje!

We gingen in het donker naar het bos. We hadden onze zaklampen bij ons. We moesten goed luisteren naar geluiden. Eerst vonden we twee geitjes. Daarna de boze heks. En dan Reus; en die was eng, hij zei: "ik ruik mensenvlees"! Na een tijdje hadden we alle sprookjes gevonden en gingen we weer terug naar het kamphuis. We vonden ook nog oma van Roodkapje en die was op zoek naar een man!

Kursat en Janne (Grovers)

Vandaag zijn we naar de speurtocht geweest. Er hingen draadjes in het bos met eikels daaraan. Die moesten we volgen. We kwamen steeds meer in het bos. Toen kwamen we een prinses tegen. Die was haar bal kwijt, een bal van goud. Die moesten we zoeken. Rayenne heeft hem gevonden! En als beloning kreeg hij een kusje van de prinses.

Mitchel en Sergio (Grovers)

Ondertussen werd de bus uitgeladen en konden we zelf of met behulp van de juffen en meesters onze bedden gaan opmaken. Het was natuurlijk wel weer even een wikken en wegen van "wie slaapt boven" maar na een tijdje waren onze bedjes gespreid.

Met knorrende magen zijn we daarna maar snel een boterham gaan eten. Want hoewel het dicht bij de Efteling ligt valt er van het kamphuis zelf weinig te knabbelen zoals bij Hans en Grietje.

Na nog even onze lunch

weer in energie omzetten in de speeltuin was het vervolgens tijd voor de eerste spannende sprookjes-activiteit: de speurtocht.

Langs verschillende draadjes in de bomen zochten wij ons een weg in het almaar donkerder wordende bos.

Uiteindelijk troffen we daar een erg mooie, maar toch ook verdrietige prinses.

Nee, ze was niet op zoek naar haar prins op het witte paard, maar naar haar Gouden Bal.

Diegene die haar deze bal zou kunnen overhandigen zou een heuse kus ontvangen. We hebben

onze jongens nog nooit zo hard zien lopen !!

Een geluk was wel dat niet alles hier gelijk opgaat met de sprookjes die we kennen, anders waren we met een aantal leerlingen minder teruggekomen die springend en kwakend in het bos waren verdwenen.

De prinses was dolgelukkig en de gekusten niet minder.

Terug van onze stevige boswandeling was het alweer tijd voor de dagelijks terugkerende "Rode Draad".

Op maandag al waren we op school een nogal stoere Roodkapje tegengekomen die voor niets en niemand bang zei te zijn. Op school bleek al dat dat wel meeviel want na het verschijnen van twee spoken (niet echt natuurlijk, het waren gewoon juffen met lakens over hun hoofd!) wist Roodkapje al niet waar ze het zoeken moest.

En vandaag maakte ze het nog bonter: bang voor de wolf was ze nog steeds niet maar toen er een dier verscheen met lange oren en snorharen begonnen haar bevallige knieën te knikken en liep ze in twintig secon-

den drie keer rond het kamphuis. Gelukkig konden de leerlingen haar al gauw gerust stellen: het ging hier niet om een wolf maar om de paashaas !!

Na Roodkapje uitgezwaaid te hebben was het tijd voor de eerste sprookjesmaaltijd van deze kampweek:

Gebakken kiezelsteentjes met Knibbelknabbelknuistjes

en Eenhoornmelk met Kikkerspuug toe.

Het klinkt zeker anders dan het smaakt kunnen we vertellen: sommigen lustten er wel twee borden van !

Het bos begon te donkeren en de allerkleinsten zochten hun prinsen- of prinsessenbedjes.

De oudere kinderen gingen nog gewapend met zaklantaarn het bos in.

We moesten goed onze oren gebruiken, want in het bos zaten verschillen-

de sprookjesfiguren die allerlei (soms levensechte) geluiden maakten en die, wanneer zij gevonden werden ons beloonden met een sticker. De twee geitjes waren zelig, de heks wel wat eng, de boze peetmoeder toch wel aardig, het kabouterdje grappig, de reus bulderend, de ezel al schor en de grootmoeder van Roodkapje

eigenlijk ronduit een irritante ouwe tang [noot van de redactie: wij hebben dit nog nader laten verifiëren en kunnen echt niet om deze waarheid heen, excuus].

Terwijl er hier en daar al wat batterijen waren die het opgaven vonden we onze weg weer terug en waren na nog wat drinken maar al te graag bereid onze bedden in te duiken. Het liefst waren we als Sneeuwwitje op gewoon de eerste de beste bedjes neergeploft, maar helaas ... daar lagen de kabouters al. Morgen weer naar sprookjesland, nu even in dromenland.

Woensdag

En geslapen hebben we. Geslapen als Doornroosje. De meesten van ons kwamen fris en fruitig aan het ontbijt, waar bleek dat onze keukenploeg ook toverkunsten konden uithalen: voor meer dan zestig personen een gebakken ei op brood is toch niet niks !

Bij een gevulde maag hoort natuurlijk ook een frisse neus, dus, hoewel zich al grijze wolken samentrokken boven het kamphuis, leefden we ons nog even uit in de speeltuin en op het voetbalveld. Voor een korte tijd, want de eerste regen drup viel op ons voorhoofd en ook deze morgen zou het Sprookjesfestival al vroeg plaats vinden: iedere groep had een voorstelling of een liedje vol van tover voorbereid.

En wat een wonderschone voorstellingen waren het.

Het begon met een mooi aangeklede mini-musical over de prinses en de kikkerprins, uitgevoerd door de Grovers. Vooral de decorstukken baarden opzien: een vijver (!), een gouden koets en een prinselijk hemelbed.

En het klapstuk was de net-echte gedaanteverwisseling van kikker tot prins ! Hans Kazan kon daar nog een puntje aan zuigen.

Hierna volgden de Elmo's met een adembenevende versie van Sneeuwwitje. natuurlijk kenden wij het verhaal van de gebroeders Grimm al langer, maar onze toneelspelers/zangers wisten ons tot het einde toe te boeien. Sneeuwwitje was inderdaad een prachtige prinses terwijl er zelden zo'n koene prins op het toneel heeft gestaan.

Het volgende theaterstuk leek meer griezelig dan sprookjesachtig, maar het eindigde dan wel weer met een luid "ze leefden nog lang en gelukkig!". De Dikkie-Diks speelden het gruwelijke verhaal van de wolf die bijna zeven geitjes verorberde, ware het niet dat het kleinste geitje zo slim was om zich in de klok te verstoppen. Onder een groot gejuich van ons allen delfde de wolf uiteindelijk het onderspit en werden alle geitjes weer levend en wel opgenomen in een rondedans.

Hierna dreunde de vloer werkelijk bij de volgende creatieve uitspatting van de Gonzo's. Niet één

maar elf reuzen op rij bezongen de zegeningen van zevenmijlslaarzen, terwijl Klein Duimpje liet zien hoe hij met een zelfde soort schoeisel de wereld rondtrok.

Als laatste kwamen de Ernies het podium op. Wat een mooie, klassieke (!) muzikale voorstelling was dat: virtuoos bespeelde instrumenten, mooi karakterspel. Bijna een soort "totaaltheater" was deze versie van "Petra en de Wolf".

Na de laatste tonen ging het dak er af. Gelukkig slechts spreekwoordelijk want ondertussen regende het pijpenstelen.

Hoewel we de gehele tijd toch hadden gehoopt op een vergissing van Erwin Krol was zijn voorstelling toch bewaarheid geworden.

Eerst dus maar op ons gemak geluncht en daarna toen het wat droger leek te worden ging iedere groep er op uit: wandelen in het bos.

Gelukkig staan er in een bos bomen (voor één redactielid bleek dit een totale verrassing !) en hield het gebladerte ons nog enigszins droog.

Terug naar het kamphuis dus maar. Gelukkig weten de juffen en meesters toch altijd weer iets verzinnen om het gezellig te maken: deze keer was de recreatieruimte omgebouwd tot bioscoop en

konden we genieten van de film "Sproet" op een groot doek !

Terwijl iedereen zich een tijd later opmaakte voor het vervolgverhaal van de "Rode Draad" brak het zonnetje weer door. Gelukkig maar, want Roodkapje met regenpak is ook weer even slikken.

Ook deze keer zei Roodkapje in het geheel niet bang te zijn voor de dieren in het bos. Nu hadden we dit al eerder gehoord en geloofden er ondertussen niets van. Toen uiteindelijk de wolf verscheen en Roodkapje opnieuw niet wist hoe snel ze weg moest komen, was dus ook niemand verast. Uiteindelijk wist meester Peter Roodkapje er van te overtuigen dat het hier een "sympathiek" exemplaar betrof en samen met een prins en een prinses die zich incognito gemengd hadden tussen ons gewone stervelingen danste zij met de wolf op een vrolijk deuntje de zaal uit.

We hadden ondertussen honger gekregen ("Hungry like a Wolf") en gingen direct daarna aan tafel.

Opnieuw stonden er zeer bijzondere gerechten op het menu die wij ons goed lieten smaken: Trollendrollen, Reuzenknopen, Toverboontjes, Kabouterworteltjes en Tvenaarsvla.

Na het toetje volgde een grandioze uitsmijter.

Nee, niet een zoals deze morgen maar de feestelijke mededeling dat wij met zijn allen morgen een dag in de Efteling mogen doorbrengen !

Even leek het of de reuzen met hun laarzen weer terug waren gekeerd, zo schudde het kamphuis op zijn grondvesten. Wat een fantastisch uitje !

Hierna werd er weliswaar nog wel wat gewandeld en gespeeld, maar ieders gedachte was al bij al het moois dat we morgen zullen gaan zien.

Snel douchen, tanden poetsen, want des te sneller is deze nacht voorbij.

Pfff, de Efteling !! 'T lijkt wel een sprookje !

Geloof het maar niet als iemand je zegt:
 “Die sprookjesfiguren bestaan toch niet echt !”
 Want ik kan het weten: ik ben er geweest,
 in het land van de sprookjes, op een mooi feest.
 En als je dat alles niet van me gelooft,
 dan heb je niet veel fantasie in je hoofd !

(gedichtje gevonden door juffrouw Ria van de Kermit)

Donderdag

Vandaag was het een vroegertje want we zouden snel vertrekken naar de Efteling. Om iedereen in dit sprookjesland te krijgen zou er met auto's heen en weer gependeld worden.

Tijdens het ontbijt werd de Gonzo-stagiaire Kim in het zonnetje gezet: zij was vandaag jarig. Ze werd verwend met wat prachtige cadeaus van leerlingen en de klas en mocht direct al het in de afgelopen anderhalve maand geleerde in praktijk te brengen met het voorlezen van het presentje van school: een mooi Nijntje-boek.

Het applaus zal vast en zeker wat extra studiepunten opleveren !

Handen wassen, plassen en in groepen op weg naar het land van Pardoes. Daar trok iedere groep

zijn eigen plan. De één zocht Roodkapje, Sneeuwwitje en Doornroosje op in het Sprookjesrijk, de ander, met stalen zenuwen, bezocht het spookslot. Sommigen zagen groen en geel na het bezoek aan Python en Schommelschip, anderen waren kletsnat van het varen, enzovoorts.

Vertellen erover is leuk, het zien is leuker. Iedereen kan onze avonturen bekijken op onze website volgende week.

Na opnieuw pendelen werd iedereen dodelijk vermoeid maar voldaan weer terug gependeld. Het was een bijzonder mooie dag, maar eerlijkheidshalve moet de redactie bekennen dat het, wat betreft sprookjesachtigheid en tover, toch niet in verhouding stond met de schitterende voorstellingen van gisteren.

De keukenploeg had zich weer enorm in het zweet gewerkt: vandaag aten we Drakenbloedsoep of Vieze Droedelsoep met heksenkruiden, een broodje Boze Wolf en IJskoninginnen.

We hopen dat iedereen thuis niet te verwend blijkt te zijn geraakt met deze tover-gerechten en gewoon zijn of haar bordje netjes leeg eet !

Na het eten was het even tijd om te ontspannen en wellicht al wat zaken in te pakken.

Toen het wat donkerder werd was het tijd voor onze, inmiddels traditionele, samenzang rond het kampvuur.

Daarna werd er nog wat gedanst door wie nog niet moe genoeg was of men dook direct het warme, tijdelijke, bedje in. Morgen alweer de laatste dag !

Vrijdag

Helaas, helaas, aan deze fantastische kampweek is alweer een einde gekomen. Na onze laatste nacht in "een vreemd bed" ruiken we ons eigen bed alweer. Maar eerst inpakken ! Jammer genoeg hebben de kabouterpjes dat nog niet gedaan voor ons vannacht en de zelfinpakkende en vliegende koffers van Harry Potter bestaan alleen in boeken. Dus eerst alle vuile sokken en onderbroeken opgezocht, de slaapzakken opgerold en nog even ons hoofd onder de kraan. Douchen doen wij vandaag thuis wel !

's Ochtends na het ontbijt volgt de, inmiddels traditionele huifkartocht. Sommige paarden lijken ons nog te herkennen van vorig jaar (althans zo denken wij graag) want ze snuiven en trappelen van ongeduld.

Na een mooie tocht door de bosrijke omgeving wacht ons terug bij het kamphuis een, eveneens inmiddels traditioneel, "patatje-mèt".

Nog even flink sjouwen en zeulen met en opstapelen van de bagage en dan gaan we weer met de bus terug naar Rotterdam. Bij het vertrek denken sommigen nog her en der rode manteltjes en mutsjes tussen de bomen te

ontwaren en een enkeling roept nog ergens een heks te zien.

Eén teamlid ziet ze zelfs inmiddels vliegen !!

Gelukkig heeft onze collega nu een week om weer bij te komen.

Wij wensen natuurlijk iedereen een fijne vakantie en vergeet niet: ook sprookjes kunnen waarheid worden, als je er maar in blijft geloven. Dat hebben we deze afgelopen week toch maar weer mooi gezien !

✻ **BEDANKT !!** ✻

De redactie vindt het passend om stil te staan bij de mensen die ook deze keer weer hebben gezorgd dat deze kampweek een groot succes was: de keukenploeg, de vrijwilligers maar zeer zeker ook het team, dat zich toch de gehele week met hart en ziel, dag en nacht heeft ingezet om onze leerlingen een fantastisch fijne, maar ook veilige en verantwoorde, onvergetelijke week te bezorgen. Vier dagen lang eigen huis en voor veel ook eigen kinderen missen is niet niks. Petje af en dank jullie wel, zegt deze redactie.

Bedankt dus teamleden: Agnes, Alie, Amber, Anneke, Annemarie, Annette, Bernadien, Carolien, Heleen, Leah, Luuk, Marion, Marjolein, Marleen, Paula, Peter, Rob, Sofie en Tanja.

Ook bedankt de stagiaires Kim, Laura, Rianne en Vivian.

Niet te vergeten de vrijwilligers Eke en Thom.

Natuurlijk de keukenploeg: Carl, Loes en Sjakkie

En voor de sponsoring van de consumpties tijdens het uitje naar de Efteling: Ed Verdam

Wij wensen iedereen een fijne
herfstvakantie toe en hopen
iedereen weer gezond en wel
op school terug te zien op
maandag 29 oktober

